

For at forhindre Udbetaling af for stor Tantième er det krævet, at denne skal opføres paa en særlig Konto i Regnskabet, specificeret for de enkelte Selskabsmyndigheder, hvorhos Bestemmelsen, for at forhindre Omgaaelse, ikke alene skal omfatte det, der formelt kaldes Tantième, men enhver Godtgørelse, der tilfalder Selskabsmyndigheder eller Personale. De nærmere Regler for Beregning af Tantième for Bestyrelsen og Direktion er optaget i § 49.

Den i Loven af 1917 indeholdte Forskrift om, at Stiftelsesomkostninger — derunder good-will — skal opføres paa særlig Konto og afskrives i Løbet af 10 Aar, er foreslaaet ændret saaledes, at Afskrivningen skal foregaa i Løbet af 5 Aar. Endvidere har man ment det berettiget at undlade at medtage den i Loven af 1917 indeholdte Regel om, at ogsaa Udgifter ved Kapitaludvidelse kan opføres som Aktiv og afskrives i Løbet af 10 Aar. Herefter vil altsaa saadanne Udgifter være at afskrive straks.

§§ 40—42. Det er almindeligt i Praksis her i Landet og i de fleste omgivende Lande et Lovkrav, at der i ethvert Selskab foretages Henlæggelser til et Reservefond. Da dette ogsaa er stemmende med det samfundsmæssige Krav til Selskaberne om Konsolidering, er der i §§ 40—42 foreslaaet optaget Regler i saa Henseende.

For at konsolidere nystiftede Selskaber foreslaas der i § 43 fastsat en Begrænsning saavel for Udbyttets som for Tantièmens Størrelse i de første 3 Regnskabsaar.

§ 44. Den i § 27 i Loven af 1917 givne Undtagelsesregel er foreslaaet ophævet, da der kan være lige saa betydelig Interesse hos Kreditorerne i Selskaber med faa Aktionærer i at blive bekendt med Regnskaberne, som i de Selskaber, hvor Aktionærantallet er større.

Bestyrelse og Direktion.

Til §§ 45—50.

(Loven af 1917 §§ 28—29).

Bestemmelserne om Bestyrelse og Direktion slutter sig ret nøje til de i Forslaget af 1923—24 foreslaaede Bestemmelser. Af lovtækniske Grunde er Bestemmelserne delt i forskellige Paragraffer, ligesom man har søgt at samle de tidligere paa forskellige Steder saavel i Loven af 1917 som i Lovforslaget af 1923—24 spredte herhenhørende Regler.

Af nye Bestemmelser skal særlig frem-

hæves Regelen i § 47, der findes i de fleste gældende udenlandske Aktieselskabslove, og som foreskriver, at Direktører og Bestyrelsesmedlemmer ikke maa deltage i Afgørelse af Spørgsmaal Selskabet vedrørende, hvori de selv har Interesse, direkte eller indirekte. Man har derhos ment det fornødent at foreslaa optaget et Forbud imod, at Direktører og Bestyrelsesmedlemmer driver Spekulation i Selskabets Aktier, og man har i Overensstemmelse med de derom i det Forslag til Lov om Banker, der forelagdes i afvigte Rigsdagssamling, indeholdte Regler foreslaaet en Definition af Begrebet „Spekulationsforretning“.

I § 48 in fine har man for Selskaber, hvis Aktiekapital er 100 000 Kr. eller derover, foreslaaet indført den allerede fra Bankloven og Sparekasseloven kendte Regel, at der til at forpligte Selskabet overfor Omverdenen udkræves mindst 2 Underskrifter, hvad dog altid frembyder en vis Garanti imod alt for enevældige Bestemmelser af Enkeltmand og vanskeliggør Hemmeligholdelse.

§ 50. At Bestyrelsen til enhver Tid kan afsættes af Generalforsamlingen, har været antaget i Praksis, men det er dog anset for rettest at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom, ligesom at fastslaa Bestyrelsens Ret som den ansvarlige Selskabsledelse til at suspendere Direktionen, hvis endelige Afskedigelse dog maa være overladt den Selskabsmyndighed, der har ansat den.

I Forhold til Forskrifterne i Forslaget af 1923—24 skal om de nu foreslaaede Bestemmelser iøvrigt bemærkes, at man har undladt at medtage saadanne Regler, der maa anses som allerede anvendt og anerkendt i Praksis.

Revision af Aarsregnskabet.

Til §§ 51—53.

(Loven af 1917 §§ 30—31).

Bestemmelserne i Loven af 1917 angaaende Revisorer er foreslaaet suppleret med en Række Forskrifter om Habilitetsbetingelser for Revisorer.

Endvidere har man til Beskyttelse for Minoriteten af Aktionærerne foreslaaet optaget en Regel om, at en Fjerdedel af Aktiekapitalen, uanset om denne er repræsenteret paa Generalforsamlingen eller ikke, kan kræve, at der af det Offentlige udnævnes en Revisor.